

УДК 346.3 DOI: [https://doi.org/10.31617/zt.knute.2020\(110\)07](https://doi.org/10.31617/zt.knute.2020(110)07)**НЕСКОРОДЖЕНА Лариса**E-mail: l.neskorodzhena@knute.edu.ua

ORCID: 0000-0002-1484-3557

к. ю. н., доцент, доцент кафедри міжнародного приватного, комерційного та цивільного права Київського національного торговельно-економічного університету
вул. Кіото, 19, м. Київ, 02156, Україна

ГАРАНТІЙНІ ЛИСТИ В ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Розкрито доцільність використання гарантійного листа суб'єктами господарювання в господарській діяльності, здійснено порівняння гарантійного листа з правочином, договором і способом забезпечення виконання зобов'язань.

Ключові слова: гарантійний лист, суб'єкт господарювання, господарська діяльність, законодавство, публічні закупівлі, правочин, договір, спосіб забезпечення виконання зобов'язання.

Нескороджена Л. Гарантійные письма в хозяйственной деятельности.

Раскрыта целесообразность использования гарантийного письма субъектами хозяйствования в хозяйственной деятельности, проведено сравнение гарантийного письма со сделкой, договором и способом обеспечения исполнения обязательств.

Ключевые слова: гарантийное письмо, субъект хозяйствования, хозяйственная деятельность, законодательство, публичные закупки, сделка, договор, способ обеспечения исполнения обязательства.

Постановка проблеми. Питання доцільності застосування суб'єктами господарювання гарантійного листа виникло через те, що під час публічних закупівель фактично кожен другий замовник вимагає надання гарантійного листа. Разом із тим, до гарантійного листа в законодавстві України, юридичній науці та практиці ставлення неоднозначне: *законодавство* не дає чіткого розуміння гарантійного листа та не визначає його правову природу; *науковці* не визнають його ні як спосіб забезпечення виконання зобов'язань, ні як правочин чи угоду; *органи влади* не рекомендують суб'єктам господарювання використовувати його у своїй практиці [1], а суб'єкти господарювання, навпаки, активно застосовують його у своїй господарській діяльності. Тож актуальність питання дослідження суті гарантійного листа та доцільності використання його в господарській діяльності не викликає сумніву ні з теоретичної, ні з практичної точки зору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження питання суті гарантійного листа передусім потребує визначення, чим відрізняється гарантійний лист від правочину та господарського договору, способу забезпечення виконання зобов'язань, встановлення порядку укладення господарського договору. Тож аналіз останніх досліджень і публікацій здійснювався відповідно до поставлених питань. Так, питання правової природи правочину вивчали І. Давидова [2], С. Дяченко, Р. Сачок [3]; правову природу господарських договорів досліджували Г. Попадинець [4], А. Апаров, О. Онищенко [5], Т. Мокієнко, Т. Прийдак, Р. Ліпський [6]; загальні питання укладення господарських договорів розглядали О. Теличко, Н. Іванюк [7], правову природу та загальну характеристику способів забезпечення зобов'язань аналізували І. Пучковська [8], В. Кудрявцев [9]; питання стосовно гарантійних листів розкрила Т. Руденко [10] та ін. Однак зазначені наукові дослідження не дають повної відповіді щодо доцільності використання гарантійних листів у господарській діяльності.

Метою дослідження є визначення доцільності використання гарантійного листа в господарській діяльності.

Матеріали та методи. У ході дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи пізнання юридичних явищ і процесів: діалектичний, системний підхід, формально-логічний, узагальнення, порівняльне правознавство. Інформаційною базою статті є цивільне та господарське законодавство України, судові рішення судів різних інстанцій, рішення Антимонопольного комітету України, праці вітчизняних науковців.

Результати дослідження. Перш ніж розкривати питання доцільності застосування гарантійного листа в господарській практиці, варто з'ясувати його суть. Попри те, що визначення терміну «*гарантійний лист*» у законодавстві відсутнє, «Типова інструкція з діловодства в міністерствах, інших центральних і місцевих органах виконавчої влади» (далі – Типова інструкція) містить перелік офіційних документів, що можуть бути видані органами влади. Серед таких документів зазначені й гарантійні листи, які в Типовій інструкції віднесені до службових листів, що мають за мету «обмін інформації між установами як відповідь на виконання завдань, визначених в актах органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, дорученнях вищих посадових осіб, на запити, звернення та кореспонденцію Верховної Ради України, на виконання доручень установ вищого рівня, на запити інших установ, звернення громадян, запити на інформацію, а також як ініціативні та супровідні листи» [11]. До того ж на офіційності гарантійного листа наголошено в п. 129 Типової інструкції, що вимагає засвідчення гарантійних листів гербовою печаткою. Крім того, сайт «Мережа сайтів сільських рад» радить використовувати гарантійний лист і надає його зразок, а також зазначає,

що гарантійний лист – це особливий діловий некомерційний лист, що «містить у собі гарантію, іншими словами – підтвердження виконання яких-небудь дій, оплати або дотримання певних умов: термінів і факту оплати за виконані роботи, поставлену продукцію, надані послуги, гарантію якості та інше» [12].

Однак Постійно діюча адміністративна колегія Антимонопольного комітету України (АМКУ) неоднозначно ставиться до гарантійних листів: у деяких публічних закупівлях у тендерній документації вона їх залишає [13; 14 тощо]; в інших вимагає пункт, де передбачено подання гарантійного листа, виключити [15–17 та інші].

Цікавими є рішення АМКУ під час розгляду скарг у публічній закупівлі UA-2019-03-12-001674-b. У цій справі дві скарги: перша – про виключення пункту тендерної документації «...про надання оригіналу гарантійного листа (листів) виробника (представництва, філії виробника – з підтвердженням їхніх повноважень) або представника, дилера, дистриб'ютора чи іншого уповноваженого на це виробником (з документальним підтвердженням такого представництва)», і АМКУ її задовольнив; друга – також стосовно виключення зі зміненої тендерної документації пункту «9.м1. Учасник повинен надати письмове підтвердження відносин з виробником: – та/або філією виробника в Україні (з підтвердженням її повноважень, наданих виробником); – та/або представником виробника в Україні (з підтвердженням його повноважень, наданих виробником); – та/або дилером, дистриб'ютором виробника в Україні (з підтвердженням його повноважень, наданих виробником); – та/або іншої уповноваженої виробником особи в Україні (з підтвердженням її повноважень, наданих виробником); з метою підтвердження можливості постачання товару у 2019 році, що є предметом закупівлі цих торгів і пропонується учасником» [18]. Однак АМКУ другу скаргу не задовольнив, хоча фактично в ній теж йшлося про скасування пункту щодо надання гарантійного листа. Для відмови в задоволенні скарги є дві підстави.

- Скаржник планував постачати частину товарів від виробника, з яким у нього відсутні відносини. Скаржник уже купив продукцію в певного постачальника, й ця продукція є у Скаржника на складі. До того ж Скаржник повідомив, що він звернувся до офіційного постачальника продукції стосовно надання йому гарантійного листа, але той не надав ніякої відповіді. Скаржник зазначав, що він придбав товар, який є предметом закупівлі, на вільному ринку у постачальників таких товарів (не вказуючи на цих постачальників, лише зазначив, що вони можуть бути як на території України, так і за кордоном), і ці постачальники також не співпрацюють за прямим контрактом із виробником цього товару. Скаржник звинуватив Замовника у порушенні чинного законодавства, й зазначив, що така

вимога є втручанням у підприємницьку комерційну діяльність Скаржника та порушенням конкурентного права.

• Замовник зазначив, що відправив офіційному постачальнику продукції лист про те, чи звертався Скаржник до уповноваженого представника щодо отримання гарантійного листа та одержав відповідь, що Скаржник звертався до уповноваженого представника продукції та отримав позитивну відповідь про співпрацю. Тобто Скаржник подав неправдиву інформацію АМКУ. Беручи до уваги неправдиві відомості від Скаржника та сумніви щодо легальності походження товару, Замовник вимагав підтвердження будь-яких відносин із виробником, адже предметом закупівлі є медичні вироби та лікарські засоби для гемодіалізу та перитонеального діалізу [18]. Тобто, як бачимо, практика АМКУ є двозначною: навіть в одній публічній закупівлі АМКУ приймає два різних рішення.

Судова практика теж неоднозначна. Вищий господарський суд України відмовив державному підприємству дослідного господарства імені М. І. Кутузова в позові в частині стягнення боргу, що виник у приватного підприємства «Континент» перед ВАТ «Татарбунарська сільгоспхімія» за гарантійним листом через те, що останній не підпадає під поняття угоди або договору (№ 26/308-05-8187 від 23.03.2006 р.) [19]. На цей час господарські суди розглядають гарантійні листи як докази по справі. Так, Господарський суд м. Києва у справі № 910/19073/19 від 02.03.2020 р. констатував, що гарантійним листом від 01.08.2018 р. ТОВ «ТРАНС-ПОЛІССЯ» гарантувало здійснення повної оплати заборгованості за Договором купівлі-продажу необробленої деревини [20]. Така сама констатація фактів є і в рішенні Господарського суду України від 12.12.2018 р. у справі № 910/12985/18 [21]. Тобто суди теж не виробили єдиної практики щодо правової природи гарантійного листа.

З метою розкриття правової природи гарантійного листа варто здійснити *порівняльний аналіз ознак* правочину, договору, способів забезпечення виконання зобов'язань і гарантійного листа.

Визначення терміну «*правочин*» прописано у ст. 202 Цивільного кодексу (ЦК) України, що розуміє під правочином дію особи, що спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків [22]. Господарське законодавство застосовує термін «*правочин*» лише двічі: у разі розкриття ознак, яким повинні відповідати зацікавлені особи у вчиненні господарського зобов'язання державного унітарного підприємства (ст. 73⁻¹ ГК України) або комунального унітарного підприємства (ст. 78⁻¹ ГК України) [23]. Разом із тим, ГК України не дає визначення правочину.

На основі норм цивільного законодавства науковці зазначають такі ознаки правочинів: вольовий акт; правомірний, що вчиняється

суб'єктами в межах їхнього обсягу правоздатності; є юридичним фактом, який породжує правові наслідки [3, с. 35; 24, с. 356–357].

У ч. 3. ст. 203 ЦК України прописано, що волевиявлення учасника правочину має бути вільним і відповідати його внутрішній волі. Надання гарантійного листа фактично передбачає вільне волевиявлення особи, що його надає. Особа, яка видає гарантійний лист, обов'язково повинна мати певний обсяг правоздатності відповідно до її статутних повноважень (якщо це юридична особа) або відповідно до її статусу (якщо це фізична особа – підприємець). Разом із тим, гарантійний лист не породжує правові наслідки, а фактично є *підставою для виникнення договірних зобов'язань* і спрямований або на укладення договору чи на підтвердження наміру укласти договір, або на підтвердження виконання договору.

ГК України не має єдиного визначення поняття *господарського договору* [23]. За ст. 626 ЦК України під таким договором розуміємо «домовленість двох або більше сторін, що спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків» [22]. Ознаками договору є: особливий суб'єктний склад; спрямованість на забезпечення господарської діяльності учасників договірних відносин; тісний зв'язок із плановим процесом; поєднання в господарському договорі майнових (виготовлення або передача продукції, її оплата тощо) та організаційних елементів [4, с. 140]. На відміну від господарського договору, що передбачає як обов'язкову ознаку домовленість не менше ніж двох сторін, гарантійний лист – це пропозиція чи відповідь на пропозицію про виникнення певних відносин (гарантування вчасного постачання продукції; постачання в тих розмірах, які потрібні замовнику; наявність виробничих потужностей, що дають змогу виконати таке замовлення; надання листа закордонним суб'єктом господарювання уповноваженому представнику про наявність певної продукції на складі або можливість її виготовити в строки, що передбачив замовник тощо). Однак варто зауважити, що інша сторона, якій надається такий гарантійний лист, може не взяти його до уваги.

Ст. 199 ГК України зазначає, що «виконання господарських зобов'язань забезпечується заходами захисту прав і відповідальності учасників господарських відносин, передбаченими цим Кодексом та іншими законами». Сторони можуть погодити, які заходи вони будуть використовувати: ті, що прописані у законі, чи ті, які звичайно застосовують у господарському (діловому) обігу [23]. Крім того, у ГК України зазначено, що суб'єкти господарювання можуть використовувати ті способи забезпечення виконання зобов'язань, які прописані в ст. 546 ЦК України [22], а це: неустойка, порука, гарантія, притримання, завдаток, застава. Крім того, у ч. 2 ст. 546 ЦК України прописано, що «договором або законом можуть бути встановлені інші види забезпечення виконання зобов'язання».

Варто погодитися з І. Пучковською, яка зазначає, що істотною ознакою забезпечень є наявність забезпечувального джерела (джерела виконання порушеного зобов'язання), що обумовлено змістом наданого кредитором захисту та отриманням виконання за порушенням боржником зобов'язанням. Таким джерелом може бути як певне майно, так і обов'язок третьої особи (що не є стороною забезпеченого зобов'язання) виконати зобов'язання в разі його порушення боржником. Наявність забезпечувального джерела дає змогу кредитором захистити свої права в найбажаніший для нього спосіб – шляхом одержання виконання за порушенням зобов'язанням [8, с. 95].

Гарантійний лист згадано і в ч. 3 ст. 200 ГК України, яка стосується права гаранта на висунення управленій стороні лише тих претензій, що допускається гарантійним листом, тобто ГК України передбачає видання гарантійного листа в гарантії. Але гарантійний лист, що видається під час гарантії, та гарантійний лист, який надається суб'єктом господарювання – це не одне й те саме.

Особливості *гарантії* передбачені в ст. 560–569 ЦК України, ст. 200 ГК України, зокрема: особливий суб'єктний склад – банк, інша фінансова установа, страхова організація (гарант), кредитор (бенефіціар), боржник (принципал) (ст. 560 ЦК України); має строковий характер (ст. 561 ЦК України); кредитор може бути невідомим для гаранта, адже гарантія може бути незалежна від основного зобов'язання (ст. 562 ЦК України); обов'язок гаранта виконати зобов'язання принципала перед бенефіціаром (ст. ст. 563–569 ЦК України).

На відміну від гарантії гарантійний лист надається суб'єктом господарювання конкретній особі із зазначенням конкретного обов'язку.

З вище викладеного можна зробити висновок, що *гарантійний лист* не підпадає під жодне з понять: «правочин», «господарський договір», «спосіб забезпечення виконання зобов'язань».

Тож виникає питання: чи доцільно використовувати гарантійний лист у господарській діяльності? Т. Руденко проти використання гарантійних листів, особливо в публічних закупівлях. Вона зазначає: вимога надати гарантійний лист порушує вимоги законодавства, якими передбачена недискримінація учасників, а також порушує права та законні інтереси скаргників; надання учасником гарантійного листа від виробника не гарантує своєчасного постачання лікарських засобів. Натомість замовник може захищатися вимогою про обов'язкове відшкодування збитків у разі порушення умов договору; Мінекономрозвитку та МОЗ України у спільному листі рекомендували замовникам лікарських засобів не вимагати гарантійний лист від учасників [1; 10].

Вважаємо, що погодитися з такою категоричною точкою зору не можна.

По-перше, жоден орган влади не має права вказувати суб'єкту господарювання, як йому здійснювати господарську діяльність, крім

проведення протизаконної діяльності. На це вказують: ст. 19 Конституції України, яка зазначає, що «органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їхні посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачено Конституцією та законами України» [25]; ст. 6 ГК України, яка прописує такий загальний принцип господарювання як «заборона незаконного втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарські відносини» [23].

По-друге, суб'єкти господарювання можуть застосовувати в господарській діяльності звичай ділового обороту (ст. 7 ЦК України, ст. 32 ГК України, ст. 199 ГК України).

По-третє, за умови укладення договору постачання товарів іноземного походження покупець повинен бути впевнений, що договір постачання буде виконано. Багато товарів іноземного походження, особливо медичні вироби, реалізуються через уповноваженого представника, тобто будь-яку юридичну чи фізичну особу – підприємця, яка зареєстрована належним чином та має «підтверджені повноваження від виробника вчиняти юридичні дії від його імені стосовно обов'язків виробника» [26]. Міністерство охорони здоров'я України встановило правило щодо реалізації медичних виробів іноземного походження, а саме зобов'язало іноземного виробника призначити на території України уповноваженого представника. «Виробник може мати більш ніж одного уповноваженого представника за умови, що один виріб (мається на увазі один тип/модель виробу) пов'язаний тільки з одним уповноваженим представником». Вимога Міністерства охорони здоров'я України є обґрунтованою необхідністю співпраці з уповноваженим представником, який буде відповідати за реалізацію медичних виробів іноземного походження на території України [27]. Загалом зазначені методичні рекомендації МОЗ України стосуються введення в обіг на території України медичних виробів закордонного походження. Тож у разі постачання продукції закордонного походження обов'язково має бути гарантійний лист від уповноваженого представника, адже саме уповноважений представник знає потужності та можливості виробника, кількість продукції, яка є на території України. Тоді й не виникне такої ситуації, як у публічних закупівлях UA-2019-03-12-001674-b [18], коли скаржник хотів поставити товар сумнівного походження за державні кошти.

Висновки. Порівняння основних ознак правочину, господарського договору, способів забезпечення виконання зобов'язань і гарантійних листів дало можливість зробити висновок про те, що гарантійний лист не можна назвати ні правочином, ні господарським договором чи способом забезпечення виконання зобов'язань. *Гарантійний лист* – це службовий лист, який видається суб'єктом господарювання

задля підтвердження виконання яких-небудь дій (що можуть бути прописані чи вже прописані в договорі).

Гарантійний лист обов'язково має бути під час постачання за походженням закордонної продукції, що має специфічне призначення (наприклад, медичні вироби, лікарські засоби), особливо в разі укладання договору постачання через публічні закупівлі. Органи влади не можуть рекомендувати чи забороняти суб'єктам господарювання використовувати гарантійні листи в господарській діяльності, адже це можна розцінити як втручання в їхню господарську діяльність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Спільний лист Мінекономрозвитку та МОЗ України щодо закупівлі лікарських засобів № 01.7/33810 від 19.12.2018. URL: <https://moz.gov.ua/uploads/ckeditor.pdf>.
2. Давидова І. В. Формування категорії правочинів як інституту приватного права: деякі питання. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Право*. 2018. Вип. 48. Т. 1. С. 83-85.
3. Дяченко С. В., Сачок Р. Т. Відокремлення поняття «правочин» від суміжних понять. *Соціологія права*. 2017. № 1-2 (20-21). С. 29-36.
4. Попадинець Г.О. Господарський договір в системі господарського права. *Право.ua*. 2015. № 2. С. 136-141.
5. Апаров А., Онищенко О. Юридична природа поняття господарського договору: огляд наукових і нормативних підходів. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 10. С. 42-46.
6. Мокієнко Т. В., Прийдак Т. Б., Ліпський Р. В. Господарські договори: сутність, значення, види та порядок укладання. *Ефективна економіка*. 2019. № 4. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua>.
7. Теличко О. А. Іванюк Н. В. Проблеми укладення господарських договорів. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2016. Том 1. № 6. С. 26-29.
8. Пучковська І. Й. Теоретичні проблеми забезпечення зобов'язань. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право». – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого. Міністерство освіти і науки України. Харків, 2018. 485 с.
9. Кудрявцев В. І. Забезпечення виконання зобов'язань за кредитним договором: автореф. дис. канд. юрид. наук за спеціальністю 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право». Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національна академія правових наук України. Київ, 2017. 222 с.

10. Руденко Т. Вимога надати гарантійний лист – це про дискримінацію, а не гарантію. URL: <https://dozorro.org/blog/chomu-vimoga-nadati-garantijnij-list-ce-pro-diskriminaciyu-ne-garantiyu>.
11. Деякі питання документування управлінської діяльності: постанова Кабінету міністрів України від 17 січня 2018 р. № 55 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show>.
12. Які вимоги до оформлення гарантійного листа? URL: <https://silrada.org/faq/yaki-vymogy-oformlennya-garantijnogo-lysta>.
13. Рішення Постійно діючої адміністративної колегії Антимонопольного комітету України з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель № 10218-р/пк-пз від 04.10.2018. URL: <https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2018-09-06-001755-a>.
14. Рішення Постійно діючої адміністративної колегії Антимонопольного комітету України з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель № 9988-р/пк-пз від 27.09.2018. URL: <https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2018-08-28-000697-a>.
15. Рішення Постійно діючої адміністративної колегії Антимонопольного комітету України з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель № 9702-р/пк-пз від 19.09.2018. URL: <https://prozorro.gov.ua/en/tender/UA-2018-08-17-000491-b>.
16. Рішення Постійно діючої адміністративної колегії Антимонопольного комітету України з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель № 10177-р/пк-пз від 03.10.2018. URL: <https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2018-08-17-001075-a>.
17. Рішення Постійно діючої адміністративної колегії Антимонопольного комітету України з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель № 12851-р/пк-пз від 12.09.2019. URL: <https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2019-07-23-001497-c>.
18. Рішення Постійно діючої адміністративної колегії Антимонопольного комітету України з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель № 6014-р/пк-пз від 15.05.2019. URL: <https://zakupki.prom.ua/gov/tenders/UA-2019-03-12-001674-b>.
19. Рішення Вищого господарського суду України № 26/308-05-8187 від 23.03.2006 року. URL: http://www.arbitr.gov.ua/docs/28_1219503.html.
20. Рішення Господарського суду в м. Києві від 02.03.2020 в справі № 910/19073/19. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/88050179>.
21. Рішення Господарського суду України від 12.12.2018 в справі № 910/12985/18. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/78612224>.
22. Цивільний кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 року № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.
23. Господарський кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 року № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
24. Цивільне право України: 2-е вид., перероб. і доп. У 2 частинах. / За ред. проф. Р.Б. Шишки (кер. авт. кол.), Ч. 1. Загальна. Київ: Ліра-К, 2018. 736 с.
25. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show>.

26. Про затвердження Технічного регламенту щодо медичних виробів: Постанова Кабінету Міністрів України від 2 жовтня 2013 р. № 753. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/753-2013>.
27. Методичні рекомендації «Уповноважений представник»: Наказ Міністерства охорони здоров'я України 22.01.2020 р. № 142. URL: https://moz.gov.ua/uploads/3/16103-dn_20200122_142_dod_7.pdf.

Стаття надійшла до редакції 07.05.2020.

Neskorodzhena L. Warranty letters in economic activity.

Background. Commercial law does not define the term «warranty letters», although businesses use it in business. Ambiguous attitude to the warranty letters and the authorities: public authorities do not recommend requiring warranty letters; local governments post their samples on their websites. In this regard, it is necessary to clarify the feasibility of using warranty letters in business.

An analysis of recent research and publications has shown that despite the existence of some scientific achievements, an important scientific and practical problem regarding the use of warranty letters in business remains unresolved.

The purpose of the article – is to determine the feasibility of using a warranty letter in economic activity.

Materials and methods. In the course of research various methods were used: dialectical, system approach, formal-logical, generalization, comparative jurisprudence. The information base was the civil and economic legislation of Ukraine, court decisions of courts of various instances, decisions of the Antimonopoly Committee of Ukraine, works of domestic scientists.

Results. The study of the current legislation, the practice of courts and the Antimonopoly Committee of Ukraine, scientific works on the definition of the concept «warranty letters» is carried out. According to the results of the study it was found that, first of all the by-laws provide for the issuance of warranty letters, with mandatory certification of signatures on them with the seal. Secondly, the practice of the Standing Administrative Board of the Antimonopoly Committee of Ukraine on Complaints of Violations of Public Procurement Legislation is ambiguous: in some public procurements it is allowed to demand warranty letters, in others it is prohibited. Courts recognize warranty letters as evidence in a case. Thirdly, the warranty letter does not fall under the features of the juristic action, contract and the method of ensuring the fulfillment of obligations. Fourthly, the warranty letter provides for the provision of information on cooperation with manufacturers in order to inadmissibility of the supply of counterfeit products.

Conclusion. According to the results of the study, the concept of «warranty letter» is defined and it is stated that the letter of guarantee should be understood as an official letter issued by the business entity to confirm the performance of any actions (which may be prescribed in the contract or already prescribed in the contract).

In contrast to existing publications, the need for a letter of guarantee for the supply of products of foreign origin that have a specific purpose (e.g. medical devices, medicines), especially when the supply contract is concluded through

public procurement. It is stated that the authorities cannot recommend or prohibit business entities from using letters of guarantee in business activities, as this can be regarded as interference in their business activities.

Keywords: warranty letter, business entity, economic activity, legislation, public procurement, juristic action, contract, method of ensuring the fulfillment of obligation.

REFERENCES

1. Spil'nyj lyst Minekonomrozvytku ta MOZ Ukrai'ny shhodo zakupivli likars'kyh zasobiv № 01.7/33810 vid 19.12.2018 [The joint letter of the Ministry of Economic Development and the Ministry of Health of Ukraine on the purchase of medicines № 01.7 / 33810 dated 19.12.2018]. Retrieved from <https://moz.gov.ua/uploads/ckeditor.pdf> [in Ukrainian].
2. Davydova, I. V. (2018). Formuvannja kategorii' pravochyniv jak instytutu pryvatnogo prava: dejaki pytannja [The formation of the category of juristic actions as an institution of private law: some questions]. *Naukovyj visnyk Uzhgorods'kogo nacional'nogo universytetu. Pravo – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Law.* (Iss. 48, Vol. 1), (pp. 83–85) [in Ukrainian].
3. Djachenko, S. V., & Sachok, R. T. (2017). Vidokremlennja ponjattja «pravochyn» vid sumizhnyh ponjat' [The separation of the concept of «juristic action» from related concepts]. *Sociologija prava – Sociology of law, 1-2 (20-21)*, 29-36 [in Ukrainian].
4. Popadyneć, G. O. (2015). Gospodars'kyj dogovir v systemi gospodars'kogo prava [Economic agreement in the system of economic law]. *Pravo.ua – Law.ua*, 2, 136-141 [in Ukrainian].
5. Aparov, A., & Onyshhenko, O. (2016). Jurydychna pryroda ponjattja gospodars'kogo dogovoru: ogljad naukovyh i normatyvnyh pidhodiv [The legal nature of the concept of economic contract: a review of scientific and regulatory approaches]. *Pidpryjemnyctvo, gospodarstvo i pravo – Entrepreneurship, economy and law*, 10, 42-46 [in Ukrainian].
6. Mokijenko, T. V., Pryjdać, T. B., & Lips'kyj, R. V. (2019). Gospodars'ki dogovory: sutnist', znachennja, vydy ta porjadok ukladannja [Business contracts: the essence, meaning, types and procedure for concluding]. *Efektivna ekonomika – An efficient economy*, 4. Retrieved from <http://www.economy.nayka.com.ua> [in Ukrainian].
7. Telychko, O. A., & Ivanjuk, N. V. (2016). Problemy ukladennja gospodars'kyh dogovoriv [Problems of concluding business agreements]. *Aktual'ni problemy vitchyznjanoi' jursprudencei' – Actual problems of domestic jurisprudence*, (Vol. 1), 6, 26-29 [in Ukrainian].
8. Puchkovs'ka, I. J. (2018). Teoretychni problemy zabezpečennja zobov'jazan'. Dysertacija na zdobuttja naukovogo stupenja doktora jurydychnyh nauk za special'nistju 12.00.03 «Cyvil'ne pravo i cyvil'nyj proces; simejne pravo; mizhnarodne pryvatne pravo» [Theoretical problems of securing obligations. The dissertation on obtaining a scientific degree of the Doctor of juridical sciences on a specialty 12.00.03 «Civil law and civil process; family law; international private law"]. Nacional'nyj jurydychnyj universytet imeni Jaroslava Mudrogo. Ministerstvo osvity i nauky Ukrai'ny. Harkiv. Yaroslav Mudryi National Law University. Ministry of Education and Science of Ukraine. Kharkiv [in Ukrainian].
9. Kudrjavcev, V. I. (2017). Zabezpečennja vykonannja zobov'jazan' za kredytnym dogovorom: avtoref. dys. kand. juryd. nauk za special'nistju 12.00.03 «Cyvil'ne

- pravo i cyvil'nyj proces; simejne pravo; mizhnarodne pryvatne pravo» [Ensuring the fulfillment of obligations under the loan agreement: author's ref. dis. Cand. jurid. Sciences by specialty 12.00.03 «Civil law and civil process; family law; international private law»]. Naukovo-doslidnyj instytut pryvatnogo prava i pidpryjemnyctva imeni akademika F. G. Burchaka. Nacional'na akademija pravovyh nauk Ukrai'ny. Kyi'v Scientific Research Institute of Private Law and Entrepreneurship named after Academician F.G. Burchak. National Academy of Legal Sciences of Ukraine. Kyiv [in Ukrainian].
10. Rudenko, T. (n. d.). Vymoga nadaty garantijnyj lyst – ce pro dyskryminaciju, a ne garantiju [Vymoga nadaty garantijnyj lyst – ce pro dyskryminaciju, a ne garantiju]. *dozorro.org*. Retrieved from <https://dozorro.org/blog/chomu-vimoga-nadati-garantijnyj-list-ce-pro-diskriminaciju-ne-garantiju> [in Ukrainian].
 11. Dejaki pytannja dokumentuvannja upravlins'koi' dijaj'nosti: postanova Kabinetu ministriv Ukrai'ny vid 17 sichnja 2018 r. № 55 [Some issues of documenting management activities: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of January 17, 2018 № 55]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show> [in Ukrainian].
 12. Jaki vymogy do oformlennja garantijnogo lysta? [What are the requirements for a letter of guarantee?] (n. d.). *silrada.org*. Retrieved from <https://silrada.org/faq/yaki-vymogy-oformlennja-garantijnogo-lysta/> [in Ukrainian].
 13. Rishennja Postijno dijuchoi' administratyvnoi' kolegii' Antymonopol'nogo komitetu Ukrai'ny z rozgljadu skarg pro porushennja zakonodavstva u sferi publicnyh zakupivel' № 10218-r/pk-pz vid 04.10.2018 [Decision of the Standing Administrative Board of the Antimonopoly Committee of Ukraine for Complaints of Violations of Public Procurement Legislation № 10218-r / pk-pz dated 04.10.2018]. Retrieved from <https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2018-09-06-001755-a> [in Ukrainian].
 14. Rishennja Postijno dijuchoi' administratyvnoi' kolegii' Antymonopol'nogo komitetu Ukrai'ny z rozgljadu skarg pro porushennja zakonodavstva u sferi publicnyh zakupivel' № 9988-r/pk-pz vid 27.09.2018 [Decision of the Permanent Administrative Board of the Antimonopoly Committee of Ukraine to consider complaints about violations of legislation in the field of public procurement № 9988-r / pk-pz from 27.09.2018]. Retrieved from <https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2018-08-28-000697-a> [in Ukrainian].
 15. Rishennja Postijno dijuchoi' administratyvnoi' kolegii' Antymonopol'nogo komitetu Ukrai'ny z rozgljadu skarg pro porushennja zakonodavstva u sferi publicnyh zakupivel' № 9702-r/pk-pz vid 19.09.2018 [Decision of the Permanent Administrative Board of the Antimonopoly Committee of Ukraine to consider complaints about violations of legislation in the field of public procurement №9702-r / pk-pz from 09/19/2018]. Retrieved from <https://prozorro.gov.ua/en/tender/UA-2018-08-17-000491-b> [in Ukrainian].
 16. Rishennja Postijno dijuchoi' administratyvnoi' kolegii' Antymonopol'nogo komitetu Ukrai'ny z rozgljadu skarg pro porushennja zakonodavstva u sferi publicnyh zakupivel' № 10177-r/pk-pz vid 03.10.2018 [Decision of the Permanent Administrative Board of the Antimonopoly Committee of Ukraine to consider complaints about violations of legislation in the field of public procurement № 10177-r / pk-pz from 03.10.2018]. Retrieved from <https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2018-08-17-001075-a> [in Ukrainian].
 17. Rishennja Postijno dijuchoi' administratyvnoi' kolegii' Antymonopol'nogo komitetu Ukrai'ny z rozgljadu skarg pro porushennja zakonodavstva u sferi publicnyh zakupivel' № 12851- r/pk-pz vid 12.09.2019 [Decision of the Permanent Administrative Board of the Antimonopoly Committee of Ukraine to consider complaints about violations of legislation in the field of public procurement

- №12851- r / pk-pz from 12.09.2019]. Retrieved from <https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2019-07-23-001497-c> [in Ukrainian].
18. Rishennja Postijno dijuchoi' administratyvnoi' kolegii' Antymonopol'nogo komitetu Ukrai'ny z rozgljadu skarg pro porushennja zakonodavstva u sferi publicnyh zakupivel' № 6014-r/pk-pz vid 15.05.2019 [Decision of the Permanent Administrative Board of the Antimonopoly Committee of Ukraine for Complaints of Violations of the Legislation in the Field of Public Procurement № 6014-r / pk-pz dated 15.05.2019]. Retrieved from <https://zakupki.prom.ua/gov/tenders/UA-2019-03-12-001674-b> [in Ukrainian].
 19. Rishennja Vyshhogo gospodars'kogo sudu Ukrai'ny № 26/308-05-8187 vid 23.03.2006 roku [Decision of the Supreme Commercial Court of Ukraine № 26 / 308-05-8187 dated March 23, 2006]. Retrieved from http://www.arbitr.gov.ua/docs/28_1219503.html [in Ukrainian].
 20. Rishennja Gospodars'kogo sudu v m. Kyjevi vid 02.03.2020 v spravi № 910/19073/19 [Decision of the Commercial Court in Kyiv from 02.03.2020 in the case № 910/19073/19]. Retrieved from <http://reyestr.court.gov.ua/Review/88050179> [in Ukrainian].
 21. Rishennja Gospodars'kogo sudu Ukrai'ny vid 12.12.2018 v spravi № 910/12985/18 [Decision of the Commercial Court of Ukraine of 12.12.2018 in the case № 910/12985/18]. Retrieved from <http://reyestr.court.gov.ua/Review/78612224> [in Ukrainian].
 22. Cyvil'nyj kodeks Ukrai'ny: Zakon Ukrai'ny vid 16 sichnja 2003 roku № 435-IV [Civil Code of Ukraine: Law of Ukraine of January 16, 2003 № 435-IV]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> [in Ukrainian].
 23. Gospodars'kyj kodeks Ukrai'ny: Zakon Ukrai'ny vid 16 sichnja 2003 roku № 436-IV [Commercial Code of Ukraine: Law of Ukraine of January 16, 2003 № 436-IV]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15> [in Ukrainian].
 24. Shyshka, R. B. (Ed.) (2018). Cyvil'ne pravo Ukrai'ny: 2-e vyd., pererob. i dop. Kyi'v: Lira-K [Civil law of Ukraine: 2nd ed., Revised. and ext. Kyiv: Lira-K]. part 1 [in Ukrainian].
 25. Konstytucija Ukrai'ny: Zakon Ukrai'ny vid 28 chervnja 1996 roku [Constitution of Ukraine: Law of Ukraine of June 28, 1996]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/> [in Ukrainian].
 26. Pro zatverdzhennja Tehnichnogo reglamentu shhodo medychnyh vyrobiv: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrai'ny vid 2 zhovtnja 2013 r. № 753 [On approval of the Technical Regulation on medical devices: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of October 2, 2013 № 753]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/753-2013> [in Ukrainian].
 27. Metodichni rekomendacii' «Upovnovazhenyj predstavnyk»: Nakaz Ministerstva ohorony zdorov'ja Ukrai'ny 22.01.2020 r. № 142 [Methodical recommendations «Authorized Representative»: Order of the Ministry of Health of Ukraine of January 22, 2020 № 142]. Retrieved from https://moz.gov.ua/uploads/3/16103-dn_20200122_142_dod_7.pdf [in Ukrainian].